

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 20 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1826.



ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ.

Τοῦ Βουλευτικοῦ.

Ἐπὶ τῇ συνεδριάσει τῆς 5 Φεβρουρίου,

Ἀνέβηκεν ἡ ἐπὶ τοῦ νοσοκομείου ἐπιτροπὴ ὅτι, διὰ τὰ ἐξοικονομῶνται τὰ ἐξόδα τοῦ νοσοκομείου, πρέπει νὰ δοθῶσιν εἰς αὐτὴν, ὡς προαπεφασίσθη, ἀπὸ τὰ χρήματα τῶν ἐθνικῶν προσόδων τοῦ Αἰγαίου πελάγους, τὰ ὅσα χρεωστοῦνται εἰς τὸ νοσοκομεῖον ἀπὸ τὰς λείας. -- Ἐνεκρίθη ἡ πρότασις, καὶ ἐστάλη περὶ τούτου Προβούλευμα εἰς τὸ Ἐκτελεστικόν.

Ἀνεγνώσθη Προβούλευμα τοῦ Ἐκτελεστικοῦ καὶ ἀναφορὰ τῶν ἐν Μεσολογίῳ ὀπλαρχηγῶν, τὴν ὁποίαν ἔπεμψαν μὲ τοὺς πληρεξουσίου των, καὶ διὰ τῆς ὁποίας ζητοῦσι νὰ ἐφοδιάσῃ ἡ Διοίκησις τὸ Μεσολόγιον μὲ τροφὰς ἱκανὰς, πολεμεφῶδια, καὶ νὰ τοὺς στείλῃ τὰς δεδουλευμένους μισθοὺς των καὶ τὰ σιτηρέσια. -- Μετὰ τὴν ἐξοικονομήσιν περὶ εὐρέσεως σταθεροῦ πόρου διὰ τὴν ἐξοικονομήσιν τῶν ἀναγκῶν τοῦ Μεσολογίου, ἀπεφασίσθη νὰ γένῃ ἐκποίησις ἐθνικῶν ἐλαιῶνων, ἀμπελώνων, περιβολίων, σλαβιδῶν, καὶ ἐν γένει παντὸς εἴδους φυτῶν, φυτευμένων εἰς ἐθνικὴν γῆν, διὰ 3 μιλιοῦν γρόσια ὅλα εἰς μετρητά. Ἐμείνε δὲ νὰ γένῃ τὸ σχέδιον τοῦ νόμου καὶ νὰ ἀναγνωσθῇ αὔριον.

Καὶ ἐπειδὴ ὁ προεκδοθεὶς περὶ ὑποθήκης ἐθνικῆς γῆς νόμος δὲν ἐνηργήθη, διότι δὲν ἐπαρρήσιασθη μέχρι τῆς ἀντικειμένης, ἀπεφασίσθη νὰ παύσῃ. Προσέκρινε καὶ τὸ Ἐκτελεστικόν, τὸ ὁποῖον ἔμεινε σύμφωνον μὲ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Βουλευτικοῦ. Ἐπρόσκαλεσθη καὶ οἱ πληρεξούσιοι τῶν ἐν Μεσολογίῳ ὀπλαρχηγῶν, τῶν ὁποίων παρρησιασθέντων, ἐξεφώνησεν ὁ πρῶτος Γραμματεὺς τὰ ἑξῆς:

«Γενναῖοτατοί!

Ἡ Διοίκησις καὶ ὅλον τὸ ἔθνος γνωρίζει τοὺς μεγάλους ἀγῶνας, τοὺς ὁποίους ἐκάμετε ἐφέτος πρὸς συντήρησιν τοῦ προπυργίου ὅλης τῆς Ἑλλάδος, τοῦ Μεσολογίου.

Σεῖς καὶ οἱ συναγωνισταί σας ἐπληρώσατε τὸ πρὸς τὴν πατρίδα χρέος σας, ὑπεφέρετε καὶ πείναν, καὶ

γύμνωσιν, καὶ στέζῃσιν ὅλων τῶν ἀναγκαίων, καὶ θάνατον ἐκ μέρους τῶν βαρβάρων, μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ φυλάξετε τὸ Μεσολόγιον, τοῦ ὁποίου ἡ σωτηρία ἀσφαλίζει τὴν σωτηρίαν τῆς Ἑλλάδος.

Ἐδοξάσατε ὅλην ἐκείνην τὴν ἱερὰν γῆν μὲ τὰ αἵματά σας, καὶ ὅλον τὸ ἔθνος χρεωστεῖ νὰ εἶναι διαπαντὸς εὐγνώμον εἰς τὴν καρτεροψυχίαν τῶν ὑπερασπιστῶν τοῦ Μεσολογίου. Ἀληθινὰ δὲν ἤμπορεῖ νὰ τὴν ἀνταμείψῃ μὲ ὅ, τι καθεὶς ἤθελε στοχασθῇ ἡ γενναιότης σας. εἶναι ἀνωτέρα ἐπαίνων καὶ εὐγνωμοσύνης ἡ ἱστορία ὅμως θέλει περάσει τὰ ἀθάνατα τῶν ὑπερασπιστῶν τοῦ Μεσολογίου ὀνόματα εἰς τὰς ἐπερχομένας γενεάς. Ὅλαι αἱ σελίδες τῶν ἱστορικῶν βιβλίων, τὰ ὁποῖα θέλουν πραγματευθῇ ἰδιαιτέρως τὴν ἱστορίαν τοῦ Μεσολογίου, θέλουν νομίζεσθαι ὡς γραμμένα μὲ τὰ αἵματά των.

Ἡ Ἑλληνικὴ Διοίκησις μὲ ὅ, τι ἠδυνήθη δὲν ἔλειψε νὰ θεραπεύσῃ τὰς ἀνάγκας σας, καὶ τώρα, ἐπειδὴ κάθε ἄλλος πόρος χρηματικὸς τῆς ἔλειψε, μετὰ τὴν ἀπεφασίσαν νὰ ἐκποιηθῶσιν ἱκανὰ ἐθνικὰ κλήματα, ὅθεν ἐλπίζεται νὰ συναχθῶσιν ἱκανὰ χρήματα πρὸς ἐξοικονομήσιν τοῦ Μεσολογίου ἰδιαιτέρως.

Ἐπιστρέψαντες λοιπὸν εἰς Μεσολόγιον θέλετε εἰπεῖ καὶ διὰ ζωῆς φωνῆς εἰς τοὺς συναγωνιστάς σας, ὅτι ἡ προθυμία τῆς Διοικήσεως εἶναι νὰ ἐξοικονομήσῃ μὲ ὅ, τι δύναται τὸ Μεσολόγιον, καὶ τοιαύτη εἶναι καὶ ἡ εὐχαρίστησις ὅλου τοῦ ἔθνους.

Οἱ ὀπλαρχεγοί, ἀφ' οὗ ἐκ μέρους των εἶπον ὅ, τι καὶ ἡ ἀναφορὰ, καὶ ἐπρόσθεσαν ὅτι ὁ εὐρεθεὶς παρὰ τῆς Διοικήσεως πόρος ἴσως θέλει χρησθῇ χρήματα, πλὴν ὅχι τόσον ἐγγύγορα, ὅσον κατεπεύγουσαι καὶ ἐπικείμεναι εἶναι αἱ ἀνάγκαι τοῦ Μεσολογίου. ὅτι αὐτοὶ χρεωστοῦσι μετὰ δύο ἡμέρας ν' ἀναχωρήσωσιν εἰς τὰ ἴδια. ὅτι ἂν ἡ Διοίκησις θέλῃ νὰ βαστάξῃ τὸ Μεσολόγιον, πρέπει εὐθὺς τώρα νὰ εὕρῃ χρήματα, τὰ ὁποῖα ἤμπορεῖ νὰ ἀποδοθῶσιν ἀπὸ τὰ τῆς ἐκποιήσεως, ἀνεχώρησαν.

Ἐπεφορτίσθη ἡ ἐπὶ τοῦ ἐράνου ἐπιτροπὴ νὰ ἐξετάσῃ σήμερον, ἂν εἶναι δυνατόν νὰ εὐρεθῶσιν ἀπὸ τινος πολίτας εὐκαταστάτους ἱκανὰ χρήματα, διὰ νὰ δοθῶσιν εἰς τοὺς ἀπεσταλμένους παρὰ τῶν ἐν Μεσολογίῳ ὀπλαρχηγῶν, τὰ ὁποῖα νὰ κλεισθῶσιν εἰς τὴν ἐκποίησιν.

Ἐπὶ τῇ συνεδριάσει τῆς 6 Φεβρουαρίου,
 Ἀνεγνώσθη τὸ σχέδιον νόμου περὶ ἐκποίσεως μέρους
 οἰκῶν φθαρτῶν κτημάτων, δηλαδὴ ἀμπελώνων, ἐλαιώ-
 νων, σταφίδων, περιβολίων καὶ δένδρων. --- Ἀλλ' ἐπειδὴ
 ὁ μὲρον ἐκρίθη συμφέρον, διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ σκο-
 πουμένου, νὰ ἐκποιεθῇ πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ μέρος ἐθνι-
 κῆς γῆς, καὶ ν' αὐξήσῃ καὶ ἡ χρηματικὴ ποσότης ἕως
 800,000 τάλληρα ἰσπανικὰ, τὸ σχέδιον διωρθώθη
 καὶ ἐστάλη εἰς τὸ Ἐκτελεστικὸν μετὰ Προβουλευματος,
 καὶ νὰ ἐπικυρωθῇ, ἂν ἐγκριθῇ.

Ἀνεγνώσθησαν καὶ αἱ ὁδηγίαι πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν,
 ἧς μέλλει νὰ ἐπιστατήσῃ εἰς τὴν ἐκποίησιν, παρρη-
 σασθεῖσαι παρὰ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Ἐκτελε-
 στικοῦ, καὶ διορθωθεῖσαι κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦ νόμου ἐστρά-
 φησαν εἰς τὸ Ἐκτελεστικὸν μετὰ Προβουλευματος διὰ
 νὰ ἐνεργηθῶσιν.

Ἐπροβλήθη νὰ γένῃ ἡ ἐκλογὴ τῶν μελῶν τῆς ἐπὶ τῆς
 ἐκποίσεως ἐπιτροπῆς, καὶ ἐξελέχθησαν ἐκ μὲν τῶν Βου-
 λευτῶν οἱ Κύριοι Στάμος Στάϊκος, Δημάκης Ἱερομνή-
 μονος, Νικόλαος Παύκουρας, καὶ Παναγιώτης παπᾶ Γε-
 ωργόπουλος, ἔξωθεν δὲ οἱ Κύριοι Πανάγος παπᾶ Γιαννό-
 πουλος, Ἀντώνιος Τζούνης, καὶ Γεώργιος Ἀντωνόπου-
 λος. Ὄθεν καὶ ἐστάλη Προβούλευμα εἰς τὸ Ἐκτελεστι-
 κόν, εἰδοποιητικὸν περὶ τούτου.

Τοῦ Ἐκτελεστικοῦ.

Προσωρινὴ Διοίκησις τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα,

Γνωρίζον τὴν ὠφέλειαν τῆς τακτικῆς εἰσπράξεως τῶν
 δημοσίων προσόδων.

Θεωροῦν, ὅτι ἡ παρουσία ἰκανῆς τακτικῆς δυνάμε-
 ως εἰς τὰς ἐπαρχίας τῆς ἀνατολικῆς χέρσου Ἑλλάδος,
 ἐξασφαλίζουσα αὐτὰς ἀπὸ τὰς ἐπιδρομὰς τοῦ ἐχθροῦ,
 θέλει εὐκολύνει τὴν τακτικὴν εἰσπράξιν τῶν προσόδων.

Ἐπιθυμοῦν συγχρόνως νὰ ὀργανισθῇ τακτικώτερον ἢ
 κυβέρνησις ἐκείνων τῶν ἐπαρχιῶν, ἡ ὁποία ἔμεινεν ἀνορ-
 γάνιστος διὰ τὰς ἀλλεπαλλήλους εἰσβολὰς τῶν ἐχθρι-
 κῶν στρατευμάτων.

Συναινέσει καὶ τοῦ Σ. Βουλευτικοῦ Σώματος,

Δ ι α τ ά τ η ι .

Α'. Διορίζεται ἐπιτροπὴ, συγκεκριμένη ἀπὸ τοὺς Βουλευ-
 τὰς Κυρίους Ἰωάν. Κοντουμᾶν καὶ Ἀθανάσιον Λιδω-
 ρίκην, διὰ νὰ ἐνεργήσῃ τὴν εἰσπράξιν τῶν δημοσίων
 προσόδων τῶν ἐπαρχιῶν Μπουδουνίτζης, Τουρκοχωρί-
 ου, Ταλαντίου, Λεβαδίας, Θηβῶν, Ἀθηνῶν, Σαλώ-
 νων, Δερβενοχωρίων, Σαλαμίνος, Αἰγίνης, Λιδωρι-
 κίου, Μαλανδρίνου, καὶ τῶν ἐλευθέρων μερῶν τοῦ Ζη-
 τουνίου καὶ Πατρατζικίου.

Β'. Ὅσαι ἀπὸ τὰς προσόδους τῶν ἀνωτέρω ἐπαρχιῶν ἐ-
 δόθησαν πέρυσιν διὰ δημοπρασίας παρὰ τῆς Διοικήσεως,
 μένουσιν εἰς τοὺς ἀγοραστὰς αὐτῶν, κατὰ τὰς συμφωνίας
 μέχρι τοῦ τέλους Φεβρουαρίου 1826, καὶ ἡ ἐνέργεια τῆς

ἐπιτροπῆς, δι' αὐτὰς τὰς προσόδους, ἀρχεται ἀπὸ 1
 Μαρτίου 1826 μέχρι τῆς τελευταίας Φεβρουαρίου 1827.
 Ὅσαι δὲ ἀπὸ τὰς προσόδους τῶν εἰρημένων ἐπαρχιῶν,
 ὁποίου εἶδους καὶ ἂν ᾖσι, δὲν ἐδόθησαν εἰς ἀγοραστὰς
 ἐπὶ δημοπρασίας, ὑπάγονται εἰς τὴν φροντίδα τῆς
 ῥηθείσης ἐπιτροπῆς ἀπὸ τοῦ νῦν μέχρι τῆς τελευταίας
 Φεβρουαρίου 1827.

Γ'. Ἐπειδὴ ἡ τακτικὴ εἰσπράξις τῶν προσόδων ἀπαιτεῖ
 καὶ τακτικώτερον ὀργανισμὸν κυβερνήσεως, ἡ ἐπιτροπὴ
 διορίζεται νὰ ὀργανίσῃ τὰς ἀνωτέρω ἐπαρχίας, καὶ νὰ
 ῥυθμίσῃ καταλλήλως διὰ τῶν δημοσίων ὑπουργῶν τὴν
 κυβέρνησιν αὐτῶν, γνωστοποιούσα τακτικῶς καὶ ἀμέ-
 σως πρὸς τὴν Διοίκησιν πᾶσαν ἐργασίαν τῆς, ἀφορῶ-
 σαν τὴν κυβέρνησιν, καὶ τὰ αἷτια, καὶ τὸν σκοπὸν ἐ-
 κάστης πράξεως.

Δ'. Διορίζεται σύμβουλος τῆς ἐπιτροπῆς ὁ Κύριος Λου-
 δοδίκος Πόρρος, ὅστις χρεωστεῖ νὰ συνεδριάξῃ μετὰ τῆς
 ἐπιτροπῆς, νὰ γνωμοδοτῇ καὶ νὰ σκέπτεται μετ' αὐτῆς,
 καὶ ὅταν ἡ ἐπιτροπὴ ἀπορρίψῃ τὰς γνώμας τοῦ συμ-
 βούλου, ἀπολύτως καὶ χωρὶς νὰ δώσῃ τοὺς ἀποχρῶν-
 τας λόγους, οὗτος ἡμπορεῖ νὰ ἀναφέρεται εἰς τὴν Δι-
 οίκησιν, καὶ ἂν ἡ Διοίκησις, ἐξετάσασα τοὺς λόγους τοῦ
 συμβούλου καὶ τῆς ἐπιτροπῆς, εὕρῃ ὅτι αὐτὴ ἀπερρίψε
 τὰς γνώμας του χωρὶς λόγον ἀποχρῶντα, τότε ἡ ἐπι-
 τροπὴ ὑπόκειται εἰς εὐθύνην.

Ε'. Εἰς τὸν διοργανισμὸν τῆς κυβερνήσεως τῶν ἐπαρχιῶν,
 ὅσας ἡ ἐπιτροπὴ εὕρῃ εἰς ἀνάγκην νὰ διορίσῃ ὑπαλ-
 λήλους ἀρχὰς, ὁ διορισμὸς αὐτῶν νὰ γίνεται προσω-
 ρινῶς, καὶ νὰ καθυποβάλλεται εἰς τὴν ἐπικρίσιν καὶ ἐπι-
 κύρωσιν τῆς Διοικήσεως.

ΣΤ'. Ὅλοι οἱ ἐπαρχοὶ καὶ ἄλλοι δημόσιοι λειτουργοὶ τῶν
 ῥηθείσων ἐπαρχιῶν ὑπάγονται εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, καὶ
 ὀφείλουν νὰ ἐνεργῶσι τὰς διαταγὰς τῆς, δι' ὅσα ἀφο-
 ρῶσι τῶν προσόδων τὴν εἰσπράξιν, καὶ τὸν ὀργανισμὸν
 τῆς κυβερνήσεως εἰς αὐτὰς τὰς ἐπαρχίας.

Ζ'. Ἐν ἀπουσίᾳ ἑνὸς μέλους τῆς ἐπιτροπῆς ἐνεργεῖ τὸ
 ἄλλο μετὰ τοῦ συμβούλου.

Η'. Διορίζεται Γραμματεὺς τῆς ἐπιτροπῆς ὁ Κύριος
 Νικόλαος Ἰωαννίδης, ὅστις θέλει προσυπογράφεσθαι
 εἰς ὅλα τὰ ἔγγραφα τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ θέλει φυλάττειν
 καθαρὰ κατάστιχα ὅλου τοῦ λογαριασμοῦ αὐτῆς.

Θ'. Αἱ πρόσοδοι τῶν ἀνωτέρω ἐπαρχιῶν προσδιορίζονται
 διὰ τὰς χρείας τοῦ τακτικοῦ, ἐξαιρουμένων τῶν μισθῶν
 τῶν ὑπαλλήλων ὑπουργῶν τῶν διοριζομένων παρὰ τῆς
 ἐπιτροπῆς, καὶ τῶν ἀναγκαίων χρημάτων διὰ τὰς ἀπο-
 ποφεύκτους χρείας τοῦ φρουρίου τῶν Ἀθηνῶν.

Ι'. Εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστου μηνὸς, ὀφείλει ἡ ἐπιτροπὴ
 νὰ πέμπῃ διὰ τοῦ ὑπουργείου τῆς οἰκονομίας τὸν ἐ-
 γγίστα ὑποθετικὸν λογαριασμὸν τῶν προσόδων καὶ ἐ-
 ὄδων αὐτοῦ τοῦ μηνὸς, καὶ εἰς τὸ τέλος πάσης τριμηνί-
 ας νὰ πέμπῃ τὸν ὀριστικὸν λογαριασμὸν τῶν προσό-
 δων καὶ ἐξόδων αὐτῶν τῶν τριῶν μηνῶν.

ΙΑ'. Τὰς πληρωμὰς ἡ ἐπιτροπὴ νὰ κάμνῃ διὰ διορισμὸν
 τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ταμείου, κατὰ τὴν περὶ ταμείων
 μου ὑπ. ἀριθ. ΛΣΓ'.

IV. Ὁ δὲ ἐπιτροπὴ ὑποπέσῃ εἰς παράδασιν τῶν χρε-
 ωμένων μετακαλεῖται μετὰ τὴν συγκατάθεσιν καὶ τῶν δύο
 συγκροτούντων τὴν Διοίκησιν σωμάτων, διὰ νὰ διδῇ λό-
 γον τῶν πράξεων τῆς.

II. Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς νὰ ἐνεργήσῃ τὴν παροῦσαν
 διαταγὴν.

Ἐν Αὐπλίδι τῇ 18 Φεβρουαρίου 1826.

Ὁ Πρόεδρος

Γεώργιος Κουντουριώτης.

Γκίκας Μπότασης.

Ἀναγνώστης Σπηλιωτάκης.

Κωνσταντῖνος Μαυρομιχάλης.

Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς

Ἀ. Μαυροκορδάτος.

Ἐ γ χ ώ ρ ι ο ι εἰ δ ῆ σ ε ι ς .

Ἀ π ὸ Ν α υ π λ ί ο υ .

Κατὰ τὴν 12 τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς ἐγένετο ἡ πρῶ-
 τη ἐκστρατεία τοῦ τακτικοῦ μας στρατεύματος ἐξ Ἀ-
 θηνῶν. Ὁ συνταγματάρχης Κύριος Φαβιέρος λαβὼν
 μετ' αὐτοῦ 1300 καλῶς ἡγυασμένους στρατιώτας ἐ-
 κίνησε κατὰ τοῦ ἐχθροῦ εἰς Εὐβοίαν, καὶ κατόπιν τοῦ σώμα-
 τος αὐτοῦ ἦτον ἔτοιμον νὰ κινήσῃ καὶ ἄλλο. Αἱ εὐχαὶ
 τῆς πατρίδος συντροφεύουσι τὴν ἐκστρατείαν ταύτην,
 καὶ ὅλοι οἱ καλοὶ πατριῶται εἰς αὐτὴν ἐστρεψαν τῶρα
 τὴν προσοχὴν, δεόμενοι ἐνθέρμως πρὸς τὸν ἀπρὸς σω-
 πόλητον κριτὴν τῶν δικαίων τῶν ἐθνῶν ὑπὲρ τῆς
 καλῆς ἐκδόσεως αὐτῆς.

— Ἀπὸ Καλαβρύτων μαυθάνομεν ἀπὸ 13 καὶ 14
 τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς διὰ τῶν εἰς Νιζηρὸν προφυλακῶν,
 ὅτι κατὰ τὴν 12, τρεῖς ὥρας πρὶν ἐξημερώσῃ, ἄρχι-
 σε πόλεμος σφοδρότατος εἰς Μεσολόγιον διὰ ξηρᾶς
 καὶ θαλάσσης, ὅστις διήρκει ἀδιακόπως καὶ τὴν ἐπο-
 μένην νύκτα καὶ τὴν 13 ἡμέραν, τοῦ ὁποίου ἀγνοεῖ-
 ται τὸ ἀποτέλεσμα· ἐμπροσθεν δὲ τοῦ Μεσολογίου
 περιέπλεον 15 ἐχθρικά πλοῖα.

Κατὰ δὲ τὴν 12 ἐξῆλθον ἐκ Πατρῶν αἰχμαλῶται
 χριστιανῆς, οἵτινες λέγουσιν ὅτι ὅλον τὸ πολιορκεῖν
 τὸ Μεσολόγιον ἐχθρικὸν στράτευμα εἶναι ἕως 16,000
 τοῦ Ἱμπραήμη καὶ τοῦ Κιούταχῆ καὶ ὅτι μέγα μέ-
 ρος τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου ὑπῆγε νὰ ἐπιδιορθωθῇ, καὶ
 νὰ μετακομισθῇ τροφὰς εἰς τὸ στρατόπεδον. Οἱ αὐτοὶ
 λέγουσιν ὅτι τὸ εἰς Γαστούνην ἐχθρικὸν σῶμα κτύπη-
 θη καὶ ζημιωθὲν μεγάλως παρὰ τῶν ἐκεῖ Ἑλλήνων,
 ἐπαπλήθην εἰς Πάτρας· ἀλλ' ἐνδυναμωθὲν, καὶ γινόμε-
 νον ἕως 5,000, συνιστάμενον ἐκ τακτικῶν Ἀράδων καὶ
 Ἀλβανῶν, καὶ ἐντοπίων Τούρκων, καὶ ἐξ ἰ-
 σκουῦ ἱππικῶν, ἔχον καὶ κανόνια τοῦ κάμπου, ἐπέ-
 στρεψεν ἐκ νέου εἰς Γαστούνην.

— Αἰχμαλῶτες χριστιανῆς, διαφυγόντες ἐκ Μοθάνης, λέ-
 γουσι ὅτι ἐφύασαν ἐκεῖ 35 ἐχθρικά πλοῖα ἐκ Πατρῶν,

καὶ ἔφεραν ὑπὲρ τοὺς χιλίους ἀσθενεῖς καὶ πληγωμέ-
 νους ἐκ τοῦ στρατοπέδου τοῦ Ἱμπραήμη, καὶ ἐμελ-
 λον νὰ λάβωσιν ἐκεῖθεν ἄλλους τόσους ὑγιεῖς καὶ ὅ-
 τι εἰς Μεσολόγιον ἐφονεύθη καὶ εἰς σημαντικὸς ἀ-
 ξιωματικὸς τοῦ Ἱμπραήμη καὶ ἄλλοι πολλοὶ, καὶ δι-
 αὐτὸ ὁ Ἱμπραήμης εὐρίσκετο εἰς ἀδημονίαν. Τρεῖς ἡ-
 μέρας ὕστερον τοῦ εἰρημένου αἰχμαλῶτου ἔφυγε καὶ
 ἄλλος αἰχμαλῶτος, καὶ λέγει τὰ αὐτὰ, μετὰ ταύτην
 μόνον τὴν διαφορὰν, ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀσθενῶν καὶ
 πληγωμένων ἦτον πολὺ περισσότερος. Λέγει προσέτι ὅ-
 τι ἔφεραν οἱ ἐκ Μεσολογίου ἐλθόντες καὶ τρεῖς ση-
 μαίνας μελαίνας, σημεῖον ἄκρας λύπης. Οἱ ἐν Μοθώ-
 νῃ εὐρισκόμενοι δὲν ἤθελαν νὰ ὑπάγωσιν εἰς Μεσολό-
 γιον, καὶ διὰ τοῦτο ἐγένετο σφοδρὰ λογοτριβή, ὥσ-
 τε ἦλθον καὶ εἰς τὰ ὄπλα, καὶ κατ' αὐτὴν τὴν πε-
 ρίστασιν εὐρήκεται καὶ ὁ δεύτερος αἰχμαλῶτος καὶ
 ἔφυγεν.

Εἰς τὴν ἐφημερίδα τῶν Ἀθηνῶν, Ἀριθ. 22. 23. ἀνα-
 γινώσκμεν ἐπιστολὴν τοῦ στρατηγοῦ Στάθη Κατζικο-
 γιάννη πρὸς τὸν συντάκτην τῆς ἐφημερίδος αὐτῆς. Εἰς
 τὴν ἐπιστολὴν ταύτην ἀναφέρει ὁ γράφων ἐκ προφορικῆς
 ὁμολογίας τοῦ γραμματοκομιστοῦ, καὶ ὅχι ἐκ τῶν γραμ-
 μάτων τῆς ἐν Μεσολογίῳ ἐπιτροπῆς, τὰ ὅποια ἔλαβον,
 ὡς λέγει, οἱ ἐν Σαλῶνις ὀπλαρχηγοὶ, ὅτι ὁ στρατηγὸς Γ.
 Κίτζος συνεννοήθη μετὰ τοῦ Ἱμπραήμη, διὰ νὰ παραδώ-
 σῃ τὸ κανονιστάσιον τὸ λεγόμενον Ἀνέτα [Λουνέττα,
 διότι Ἀνέτα κανονιστάσιον δὲν ὑπάρχει], ἀλλ' ἐφωράθη,
 καὶ ἐφυλακώθη κ. τ. λ. Μία τοιαύτη φωνὴ ἠκούσθη καὶ
 ἐδῶ, ἀλλὰ δὲν εὐσῆκε καμμίαν πίστιν, διὰ τὸν γνωστὸν
 τίμιον καὶ πιστὸν τοῦ στρατηγοῦ Γ. Κίτζου χαρακτή-
 ρα, καὶ κατὰ τὰς ὁποίας ἐλάδομεν ἐκ Μεσολογίου εἰδῆ-
 σεις τὸ πρᾶγμα εἶναι τῶντι ψευδές, καὶ ἔχει οὕτως
 Στρατιώτης τις λαβὼν χρήματα ἀπέλυσε δύο Ἀλβανούς,
 καὶ φωραθεὶς ἀνέφερε τὸ ὄνομα τοῦ στρατηγοῦ Γ. Κίτζου,
 διὰ ν' ἀποφύγῃ αὐτὸς τὴν δικαίαν ποινὴν. Τὸ πρᾶγμα
 τοῦτο ἐτάραξε πολὺ τὴν φρονεάν· ἐγένεν ἀμέσως ἐξέ-
 τασις καὶ κρίσις, καὶ ὁ στρατηγὸς εὐρέθη ἀθῶος, ὡς
 ἐξεταζόμενος ὁμολόγησεν ἔπειτα καὶ αὐτὸς ὁ ἐνοχος
 στρατιώτης, ὅστις καὶ ἐκρεμάσθη· ὁ δὲ στρατηγὸς φυ-
 λάττει τὸ ὅπσιον καὶ πρότερον ἐφύλαττε, καὶ τόσους
 μῆνας γενναίως ὑπεράσπισεν ἐπικίνδυνον κανονιστάσιον,
 τὴν Λουνέτταν. Εἶναι ψευδές καὶ ὅτι ἀδελφοὶ τοῦ Γ. Κίτζου
 εἶναι εἰς τὸ ἐχθρικὸν στρατόπεδον.

Συνέχεια καὶ τέλος

τῆς ἐν τῷ προλαβόντι Ἀριθ. διακοπείσης διατριβῆς.

Ἐν ἀπὸ τὰ αἰτία τῆς ἀπάτης τῶν, ἄλλως, καλῶν τού-
 των πατριωτῶν, εἶναι τὸ νὰ ὑποθέτωσι τὴν Ἑλλάδα τὴν
 σήμερον ὅτι ἡτό ποτε αἱ Ἀθηναὶ ἐπὶ τῶν Περικλέων καὶ
 τῶν Πλατῶνων, χωρὶς ν' ἀπεθλέπουσι εἰς τὸν κοινὸν λόγον,
 ἄλλοι καιροὶ, ἄλλα ἦθη! Ὁ σημερινὸς Ἕλλην,
 φίλοι, δὲν ἀναγεννᾶται, κατὰ τὴν κοινὴν ἐκφρασίαν,
 ἀλλὰ γεννᾶται. Εἶναι τῶντι νεογνὸν τέκνον ἐνδοξοῦ
 καὶ περιφανοῦς πατρὸς, εἶναι τὰ αὐτὰ χαρακτηριστικὰ ση-

μεῖν, τὴν αὐτὴν κρᾶσιν, τὴν αὐτὴν διοργάνωσιν, τὰς αὐτὰς συνήθικας δυνάμεις, ἐν ἐνὶ λόγῳ, εἶναι τὸ ἔμφυχον ἀπεικόνισμα τοῦ πατρὸς, εἶναι, ἂν θέλῃς, σκύμνος λέοντος. Ἀλλὰ διὰ τὴν ἀναδειχθῆ ὁμοιόμορφον μὲ τὸν πατέρα, πρέπει τὴν ἀνατροφήν, τὰς αὐτὰς περιστάσεις, ὅσαι εἶναι τοῦλάχιστον συμφωνοῦν μετὰ τὸ πνεῦμα τοῦ σημερινοῦ αἰῶνος. Δὲν εἶναι ὁ Σόλων, ὅστις ἐσχημάτισε τὴν δημοκρατίαν εἰς τὰς Ἀθήνας, εἶναι τὸ πνεῦμα τῶν Ἀθηναίων, τὸ ὁποῖον κατὰ μικρὸν εἶχε μορφωθῆ καὶ ὠριμάσει, ὥστε ἀνεπαισθήτως νὰ μεταβῇ εἰς ἐκεῖνο τὸ εἶδος τῆς ἀρτισυστάτου διοικήσεως.

Ἐλπίζω ὅτι ἱκανὰ ἀπεδείχθη ἐκ τῶν προειρημένων, ὅτι πᾶσα νομοθεσία πρέπει νὰ ᾔηται σύμφωνος μετὰ τὴν φύσιν τοῦ νομοθετουμένου ἔθνους, καὶ ὅτι πᾶς νόμος, ὅστις δὲν εἶναι γέννημα ἄμεσον τῶν ἐπιτοπίων ἡθῶν, εἶναι ἢ ἐπιβλαβὴς, ἢ ἀδιάφορος, ποτὲ ὅμως δὲν συντελεῖ εἰς τὸν σκοπὸν.

Β'. Ὅτι ἡ ἀνατροφή παντὸς ἔθνους πρέπει νὰ ᾔηται σύμφωνος μετὰ τὴν ἡλικίαν ἡλικίαν του καὶ ἐπομένως, νὰ γίνεται βαθμηδὸν, ἀνευ βιαίων μεταβάσεων.

Ἐκ δὲ τούτων ἐξάγεται τὸ κυρίως συμπέρασμα τοῦ λόγου μου, ὅτι οἱ νόμοι, ὅσους πολλοὶ καλοὶ πατριῶται ἠθέλησαν κατὰ καιροὺς νὰ ἐπιβάλλωσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὡς μὴ ὄντες γέννημα ἄμεσον τῶν ἡθῶν, τοῦ πνεύματος, τοῦ χαρακτήρος, καὶ τῆς πολιτικῆς στάσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἀπάγουσι τὸ ἔθνος ἀπὸ τὸν σκοπὸν, εἰς τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ τείνῃ ἡ καλὴ νομοθεσία, τὴν ἐν ὑδαίμονίαν· καὶ ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ δοθῇ εἰς τὸ γεννώμενον ἔθνος μας ἀνατροφή ἀνάλογος μετὰ τὴν ἡλικίαν του, διὰ νὰ δυνηθῇ εἰς τὸ πολιτικὸν του στάδιον, καθὼς καὶ ἐπὶ πάσης τέχνης ἢ ἐπιστήμης, ἐκ τῶν ἀπλῶν νὰ καταντήσῃ εἰς τὰ σύνθετα· ἄλλῃως, οἱ λόγοι τούτων τῶν καλῶν φίλων, ὅσον ἄριστοι καὶ ἂν ὑποτεθῶσι, θέλουν ὁμοιάζει πάντοτε μετὰ τὰ χρυσὰ τοῦ Μίδου βρώματα.

Ἐξ αὐτῶν ἀποδεικνύεται προσέτι ὅτι, ὅσαι κατηγορίαι προσήσθησαν ἀπὸ τῆς ἐπαναστάσεως εἰς τοὺς κατὰ καιροὺς ἄρχοντας τοῦ ἔθνους μας, εἶναι ἄδικοι, καθ' ὅσον ἀποβλέπουσι τὸ γενικὸν τῶν πολίτευμα. Λαλῶ ἐν γνώσει ὁπωτοῦν τῶν πραγμάτων, ὥστε καθεὶς θέλει συνομολογήσῃ, ὅτι ὅλοι εἶναι ἀγαθοὶ πατριῶται, καὶ ὅτι οἱ πλεῖστοι ἐξ αὐτῶν ἔκαμαν καὶ κάμνουν σημαντικὰς θυσίας καὶ ἐκδουλεύσεις. Κυρίως πηγὴ τῶν ἐλλείψεων εἶναι τὸ ἀσυμβιβαστον καὶ ἀκατάλληλον τῆς νομοθεσίας μετὰ τὸ πνεῦμα τοῦ ἔθνους μας, ἢ, διὰ νὰ μεταχειρισθῶ κ' ἐγὼ τὴν ἀρίστην ἐξομοίωσιν τοῦ Φίλου τοῦ Νόμου, εἶναι τὸ ἀσυνάρμοστον τῶν τροχῶν πρὸς τὸν ὠροδείκτην τοῦ ὡρολογίου μας.

Ἴσως αἱ ἰδέαι μου δὲν συμφωνοῦσι μετ' ὅσους ἐσυνείθισαν νὰ βλέπωσι τὰ τῆς Ἑλλάδος μετὰ τοῦ καλλιτισμοῦ τὴν πρίσμᾳ, ὥστε ἐνδέχεται νὰ με καταδικάσῃ, χωρὶς νὰ ἐπεξεργασθῶν τὸν λόγον μου, τοῦ ὁποῖου ὅσον σαθρὰ καὶ ἂν ᾔηται ἡ ὑφ' ἡ καὶ τὰ ἐπιχειρήματα, ἢ βάσις ὅμως ἐλπίζω ὅτι εἶναι ὀρθή· διὰ τοῦτο ἐκκαλούμενος τὴν πενταετὴ πείραν, διαμαρτύρομαι ἐναντίον των, ἂν τι μὲν καταψηφί-

σωσι, χωρὶς πρῶτον νὰ συμβουλευθῶσι τὰ πράγματα ἐκ τοῦ συνεγγύς. Μετὰ δὲ τὴν τοιαύτην ἀκριθεῶς ἐπεξεργασίαν, θέλω τοὺς ὁμολογήσει χάριν, ἂν μ' ἐκβάλλουν κ' ἐμὲ ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ὁποίαν ἴσως εὐρίσκομαι πλάνην.

Ἀλλ' ἴσως ἄλλος τις, χωρὶς νὰ με καταδικάσῃ, λάβῃ τὴν ἀνοχήν τοῦ ν' ἀναγνώσῃ τὸν παρόντα λόγον μου, ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τοῦδε, καὶ ἐπομένως ἴσως λάβῃ καὶ τὴν συγκατάδασιν τοῦ νὰ μ' ἐρωτήσῃ τὸ ποιητέον. Εἰς τὴν τοιαύτην ὑπόθεσιν, ἀποκρίνομαι ὅτι καὶ ἄλλοτε εἶπον, ὅτι, κατὰ δυστυχίαν, δὲν γνωρίζω τὸ ὑγιεινὸν μέρος τῆς ἱατρικῆς· δὲν εἶμαι ἱατρός, ἀλλ' ἀπλῶς φίλος, ἢ ἐπιστάτης τοῦ ἀσθενούντος. Παρατηρῶ, ὅτι τὰ ἱατρικὰ αὐτὰ δὲν ὠφελοῦν, ἀλλὰ δὲν ἡξεύρω νὰ διορίσω ἐγὼ ἄλλα καλῆτερα· δύναμαι ὅμως νὰ εἰπῶ κ' ἐγὼ ὅτι συνειθίζουσιν εἰς παρομοί-ας περιστάσεις νὰ λέγουν καὶ οἱ οἰκεῖοι τῶν ἀσθενῶν· δηλ.

“ Ἀς κρᾶζωμεν τοὺς ἐμπειροτέρους ἱατροὺς, ὅσους ἔχομεν
 „ εἰς τὸ γένος μας, εἴτε ἐντὸς, εἴτε ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος, ὡς-
 „ τε οἱ ἐκτὸς ὁδηγούμενοι ἀπὸ τὴν πείραν τῶν ἐντὸς, νὰ ἐφαρ-
 „ μόσουν ἐκ συμφώνου τὰ ἀνήκοντα ἱατρικὰ εἰς τὸν πάσχοντα.
 „ Τοῦτο δὲ γίνεται, ὅταν καθεὶς ἐξ ἡμῶν, φίλος ὢν ἀληθῆς
 „ καὶ ἑαυτοῦ καὶ τῆς πατρίδος, θυσιάσῃ κατὰ τὴν σφαι-
 „ ράν του ἐν μέρος τῆς φιλαυτίας του, θυσία, χωρὶς τῆς
 „ ὁποίας, ἀντὶ τοῦ νὰ ὠφεληθῇ, καθὼς ὑποθέτει, βλάπτει
 „ μᾶλλον καιρίως τὸν ἐγωϊσμόν του.”

Ἐκτὸς τῶν ὅσοι εἶν' ἐδῶ, ἔχομεν καὶ ἄλλους ἀσυγκρί-
 τως μεγαλοφυεῖς καὶ ἐναρέτους ἄνδρας. Ἀς τοὺς προσκαλέσωμεν, ἢ μᾶλλον, ἂς τοὺς ὑποχρεώσωμεν, ἐν ὀνόματι τῆς πασχούσης κοινῆς πατρίδος, εἰς τὸ νὰ ἔλθωσι νὰ συναγωνισθῶσι τὸν ἱερὸν τοῦτον ἀγῶνα. Ἀφίνω εἰς τὴν φρόνησιν τῶν προσωπικῶν παθῶν (ἂν μὲ ᾔηται συγχωρημένον νὰ ἐξηγηθῶ οὕτως) νὰ ἐννοήσουν, πόσον θέλει εἶναι μέγα τὸ εἶς τοῦτον ὄφελος, καὶ γενικῶς, καὶ μερικῶς.....

Εἶναι ἀποδεδειγμένον, ὅτι τὰ πράγματα, τὰ ὁποῖα εἶναι ἔργον τοῦ παντός, καταντῶσι νὰ ᾔηται οὐδενός. Εἶναι ἐπίσης βέβαιον, ὅτι τὸ προσωπικὸν συμφέρον εἶναι τὸ μόνον κινητικὸν αἷτιον, τὸ ὁποῖον κινεῖ τὸ κοινὸν συμφέρον· ἀλλ' ἡ δυσκολία ὅλη κρέμαται ἀπὸ τοῦ νὰ συναρμόσῃ τις ἀκριβῶς τὸ ἀτομικὸν μετὰ τὸ κοινὸν συμφέρον. Δὲν εἶναι λόγοι ἰδικοί μου, εἶναι λόγοι ἐνὸς σοφοῦ. Θέλομεν λοιπὸν, ὡς ἐνάρετοι, νὰ συμβιβάσωμεν τὸ ἀτομικὸν μετὰ τὸ κοινὸν συμφέρον; Ἀς ἀφήσωμεν τοὺς ἐναρετέ-
 „ τέρους καὶ σοφωτέρους, νὰ ἐντείνωσι, σ.υ.μ.φ.ῶ.ν.α.ς. μ.ε.
 „ ἢ μ.ἄ.ς., τὴν μηχανήν, διὰ νὰ ἡμωπάρῶμεν καὶ ἡμεῖς ἐν
 „ καλῶτερον νὰ κινῶμεν καθεὶς τὸν τροχόν του, ἀφ' οὗ ἐπι-
 „ στήσωμεν ἐν κοινὸν ἐλατήριον. Ἀς συνάψωμεν τὰ διεσκορ-
 „ πισμένα μέλη τῆς ἐθνικῆς μας οικογενείας, ἐνθυμούμενοι
 „ ὅτι εἰς τὰ μεγάλα ἐπιχειρήματα, ὁποῖον εἶναι τὸ ἰδικόν
 „ μας, ἢ πολυχειρία εἶναι τῶν ὧν οὐκ ἄνευ.

Ἐν Ναυπλίῳ 10 Φεβρουαρίου 1826.

Σ. Σ.